

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm XLVI. Si quis iusto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

tere absque iniuria. Et habet id locum in quibuscunque prouisionibus beneficiorum, vt si Papa prauenerit conferendo, vel referendo, collatio facta postea à collatore ordinario, quamuis ignorante, irrita cenferi debeat, vt apertè colligitur ex c. si beneficia, 10. de præbend. hoc lib. & tradit Innoc. in c. c. innotuit, in fine.

Cæterùm si Papa beneficij, aut prælaturæ non Episcopalis collationem referuarit sibi, neque expresserit, vt quæcunque etiam ignoranter ab Ordinario facta fuerint, irrita cenferi debeant, non est præsumendum, quòd uoluerit derogare electioni, aut prouisioni factæ ante receptionem decreti sui: Quia iste est conuenientior modus reuocandi facultates, ne alioquin confusio oriatur, si fortè aliquis interim bona fide institutus, ac possessionem nactus sit. Quare quod in hoc c. dicitur, facta post reservationem Papæ, v. g. confirmationem, & cõsecrationem electi, irrita esse, id specialiter statutum est circa Episcopatus, cum eorum causæ, tanquam maiores, specialiter Papæ reseruatae sint, etiam secundum antiquos canones: Et ita docet hic Gl. ver. Cathedralis, Francus, n. 2. Garcias de beneficijs, p. 4. c. 3. n. 23. 40.

CAPITVLVM XLVI.

Si quis iusto.

PARAPHRASIS.

Qui iuste impeditus electioni interesse nequit, potest non tantum vnum, sed & duos procuratores loco suo constituere; ita tamen, vt singulis potestatem eligendi det in solidum, videl. vt vnus sine altero eligere possit. Sin autem hoc casu ambo postulent ad electionem admitti, audiri non debent; quia possent diuersis personis suffragium dare. Quare ad Capitulum pertinebit, alterum horum eligere. Quòd si autem Capitulum, aut saltem maior pars Capituli non consentiat, tum is qui prius in instrumento procuratorio nominatus fuit, alteri præferatur.

SUMMARIUM.

1. Procurator ad eligendum constitutus nõ potest vnũ nomine suo, & alium nomine mittentis eligere, nisi de certa persona eligenda mandatũ speciale habeat.
2. Canonicus absens (licet nullus ex Capitulo pro ipso eligendi mandatũ suscipere; neque Capitulum extraneum admittere velit) suffragium suum per literas exprimere non potest.
3. Potest tamen hoc fieri, & valet in electionibus Regularium.

NOTANDVM Vn. In dubio præsumi potest, eum qui in instrumento prius nominatur, digniorem, & alteri in pari causa præferendum visum fuisse ei, qui instrumentum, vel dispositionem quamlibet fecit.

S. Porro.

Non potest procurator ad eligendum constitutus, alium suo nomine & alium nomine mittentis eligere; nisi mandatũ habeat de certa persona eligenda.

Ratio prioris partis est, quia quæ cõscientiã, inquit Gl. ver. nihil agit, tenetur meliorem eligere nomine suo, ita etiam nomine domini. Ratio posterioris, quia eo casu potius is eligit, qui mandauit, quàm mandatarius seu procurator. Quare hoc casu etiam potestatem suam subdelegare poterit. Sin autem certa persona procuratori nominata non fuit, non videtur concessa potestas subdelegandi; quia censetur electa industria, seu discretio personæ, vt Gl. margin. hic indicauit.

S. Absens.

Si ponamus, quòd nullus ex Capitulo, pro absente, & accedere impedito, eligendi mandatũ suscipere velit; neq; Capitulum consentiat, vt extraneus procurator constituatur, poterit ne ille absens suffragium suum ad Capitulum destinare in literis expressum? Respondet Bonifac. VIII. Quòd non: Quia secundum formam præscriptam in c. quia propter, suffragia secretè & sigillatim danda sunt in ipso scrutinio: iste autem suffragium suum

suam dat ante scrutinium. Ponamus enim illum interim mortuū esse: apparet profecto, eum suffragium non dare, sed dedisse.

- 3 Cæterum in electionibus, v. g. Regularium, in quibus forma scrutinij exactè non seruatur, sed schedulæ obsignatæ in urnam conijciuntur, nihil obstat suffragium ita scriptum ab absente, vel infirmitate detento mitti ad Capitulum, vt dixi in c. Indemnitatibus, 43.

CAPITVLVM Vlt.

Quoniam.

SVMMARIVM.

1. Si in electione discordi adsit coelectus, vel oppositor, is nominatim vocandus est ad causam suam agendam; si nullus adsit, generale mandatum ad Ecclesia valuas affigendum, in quo citandi volentes se opponere confirmationi, assignato peremptorio, aliter confirmatio non tenet.
2. Oppositor veniens post edictum, & peractam confirmationem, si is absens fuit, & allegare potest probabilem ignorantiam edicti, audiendus est.

Accidit interdum, si electio in concordia celebrata non sit, sed vel duæ electiones factæ, vel vni electioni aliqui se opposuerunt, ne confirmaretur, vt Ordinarius ad confirmationem, non coelecto, aut ijs, qui se electioni opponebant, non vocatis, neque

discusso negotio, ad confirmationem impetrandam festinaret. Quare statuit Bonifacius VIII. vt si coelectus aliquis adsit, vel oppositor, is nominatim vocetur ad causam suam agendam: Sin autem nullus talis adsit, generale edictum ad ecclesie valuas affigatur, in quo peremptorie ad diem definitum citentur, si qui electionem factam impugnant velint, quò minus confirmanda sit: Hæc si omissa fuerint, confirmatio irrita erit. Et vult pontifex, vt hæc eadem obseruentur, et si electio in concordia, id est, vnica, nemine opponente, celebrata fuerit.

NOTANDVM Vn. Si per edictum vocandi sint ij, quorum interest, tum nominanda est persona, si noscatur: sin verò personæ non noscantur, generaliter citantur, vt compareant ij, ad quos negotium principaliter, aut irreparabiliter pertinet, vt docet Abb. in c. exhibita, n. 5. de iudic. Ibid. Felinus n. 2.

QVÆRITVR: Si aliquis post generale edictum, & secutam confirmationem veniat, qui opponere velit, vtrum audiendus sit. Respondeo: Si is absens fuit, vt probabilem edicti ignorantiam allegare possit, audiendi debet. Sin verò non absens, aut non longè distans, ordinariè non auditur, nisi ignorantiam coniecturis asstruat, & iuramento confirmet, arg. c. vlt. Qui matrimonium accus. possunt. Cæterum ad denuntiationem canonicam, vt indigna seu inhabilis persona ecclesie non præsit, ordinariè aliquis admitti debet etiam post confirmationem, & consecrationem, vt Abb. docet in c. nihil, 44. n. 6. extrâ, hoc tit.

